

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ
“AFRICAN CHARTER ON HUMAN AND PEOPLES’ RIGHTS”**

ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Ξ2015087

ΕΠΟΠΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΛΙΒΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2019

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ
“AFRICAN CHARTER ON HUMAN AND PEOPLES’ RIGHTS”**

Πίνακας περιεχομένων

Ευχαριστίες.....

Πρόλογος.....

Κείμενο-Αφίξεως.....

Κείμενο-Αφετηρίας.....

Σχολιασμός.....

Βιβλιογραφία.....

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα θελα να ευχαριστήσω θερμά τους καθηγητές κ. Σωτήριο Λίβα και κ. Γεώργιο Κεντρωτή κυρίως για την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν, και την υπομονή που έκαναν κατά τη διάρκεια υλοποίησης της πτυχιακής εργασίας. Όπως επίσης και για την πολύτιμη βοήθεια και καθοδήγηση τους, για την επίλυση διάφορων θεμάτων.

Θα θελα επίσης να απευθύνω τις ευχαριστίες μου στους γονείς μου, οι οποίοι στήριξαν τις σπουδές μου με διάφορους τρόπους, φροντίζοντας για την καλύτερη δυνατή μόρφωση μου, στα αδέρφια μου και στους φίλους μου που με στήριξαν και ήταν δίπλα μου σε ο,τι χρειαζόμουν, καθ'όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο πλαίσιο της πτυχιακής μου εργασίας, επέλεξα να μεταφράσω τη σύμβαση “African Charter on Human and People’s Rights”. Ο λόγος που επέλεξα τη συγκεκριμένη σύμβαση είναι επειδή θα ήθελα στο μέλλον να ασχοληθώ με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των λαών και των κρατών. Η μεταφραστική διαδικασία του κειμένου δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Στην πορεία συνάντησα αρκετά μεταφραστικά προβλήματα. Τα προβλήματα αυτά καθώς και τις μεθόδους επίλυσής τους, με βάση τη θεωρία, τα παραθέτω στον σχολιασμό παρακάτω. Στην παρούσα εργασία, θα βρείτε αρχικά το κείμενο-αφίξεως, στη συνέχεια το κείμενο αφετηρίας και τέλος τον σχολιασμό της μεταφραστικής διαδικασίας και του κειμένου-αφετηρίας. Στην τελευταία σελίδα της εργασίας, παραθέτω τη σχετική βιβλιογραφία που χρησιμοποίησα για την εκπόνηση της εργασίας μου.

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΑΦΙΞΕΩΣ

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα Αφρικανικά Κράτη-μέλη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, μέρη της παρούσας συμβάσεως με τίτλο "Αφρικανικός Χάρτης Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών",

Υπενθυμίζοντας την Απόφαση 115 (XVI) της Συνόδου των Αρχηγών Κρατών και των Κυβερνήσεων κατά τη Δέκατη Έκτη Τακτική Συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στη Μονρόβια, Λιβερία, μεταξύ 17 και 20 Ιουλίου 1979, σχετικά με την προετοιμασία "ενός προσχεδίου για έναν Αφρικανικό Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δικαιωμάτων των Λαών, κατατείνει μεταξύ άλλων στη θέσπιση οργάνων για την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών".

Λαμβάνοντας υπόψη τον Χάρτη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, ο οποίος ορίζει πως "η ελευθερία, η ισότητα, η δικαιοσύνη και η αξιοπρέπεια είναι κύριοι στόχοι για την επίτευξη των θεμιτών προσδοκιών των αφρικανικών λαών".

Επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση στην οποία προέβησαν επίσημα στο Άρθρο 2 του εν λόγω Χάρτη για την εξάλειψη κάθε μορφών αποικιοκρατίας από την Αφρική, για τον συντονισμό και την ενίσχυση της συνεργασίας τους και των προσπαθειών για την επίτευξη μιας καλύτερης ζωής για τους λαούς της Αφρικής και για την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας λαμβάνοντας υπόψη το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Λαμβανομένων υπόψη των αρετών της ιστορικής τους παράδοσης και των αξιών του αφρικανικού πολιτισμού που θα πρέπει να εμπνέουν και να χαρακτηρίζουν τον προβληματισμό τους σχετικά με την έννοια των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών.

Αναγνωρίζοντας αφενός, ότι τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα πηγάζουν από τις ιδιότητες των ανθρώπων, το οποίο δικαιολογεί την διεθνή προστασία τους, και αφετέρου ότι η πραγματικότητα και ο σεβασμός των δικαιωμάτων των λαών θα πρέπει υποχρεωτικά να διασφαλίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εκτιμώντας πως η απόλαυση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών συνεπάγεται επίσης την άσκηση των καθηκόντων όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Πεπεισμένα πως είναι εφεξής απαραίτητο να καταβάλλουν ιδιαίτερη προσοχή στο δικαίωμα στην ανάπτυξη και πως τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα δεν μπορούν να διαχωρίζονται από τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα όσον αφορά τη θέσπισή τους καθώς και την

καθολικότητα τους και πως η ικανοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων αποτελεί εγγύηση για την απόλαυση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων·

Έχοντας επίγνωση του καθήκοντος τους για την επίτευξη της ολικής απελευθέρωσης της Αφρικής, οι λαοί της οποίας εξακολουθούν να αγωνίζονται για την αξιοπρέπεια και την πραγματική ανεξαρτησία τους, και έχοντας δεσμευθεί για την εξάλειψη της αποικιοκρατίας, της νεο-αποικιοκρατίας, του απαρτχάιντ, του σιωνισμού και την κατάργηση των επιθετικών διεθνών στρατιωτικών βάσεων και κάθε μορφής διακρίσεων, ιδίως αυτών που είναι βασισμένες στη φυλή, την εθνοτική ομάδα, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία ή τις πολιτικές πεποιθήσεις·

Επιβεβαιώνοντας την προσήλωσή τους στις αρχές των δικαιωμάτων και ελευθεριών των ανθρώπων και των λαών που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις, τις συμβάσεις και σε άλλα έγγραφα που έχουν εγκριθεί από τον Οργανισμό Αφρικανικής Ενότητας, το Κίνημα Αδεσμεύτων Χωρών και τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών·

Απόλυτα πεπεισμένα του καθήκοντος τους να προάγουν και να προστατεύουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των ανθρώπων και των λαών λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που παραδοσιακά αποδίδεται στα εν λόγω δικαιώματα και ελευθερίες στην Αφρική·

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΜΕΡΟΣ Ι : ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΡΘΡΟ 1

Τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας μέρη στον παρόντα Χάρτη αναγνωρίζουν τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και τις ελευθερίες που έχουν κατοχυρωθεί σε αυτό τον Χάρτη και αναλαμβάνουν να λάβουν νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την εφαρμογή τους.

ΑΡΘΡΟ 2

Κάθε άτομο δικαιούται να απολαμβάνει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που αναγνωρίζονται και διασφαλίζονται στον παρόντα Χάρτη, χωρίς κανενός είδους διάκριση όπως φυλής, εθνοτικής ομάδας, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκευάματος, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής και κοινωνικής προελεύσεως, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Κάθε άτομο είναι ίσο ενώπιον του νόμου.

2. Κάθε άτομο δικαιούται ίσης έννομης προστασίας.

ΑΡΘΡΟ 4

Η προσωπικότητα κάθε ατόμου είναι απαραβίαστη. Κάθε άνθρωπος δικαιούται σεβασμού της ζωής του και της ακεραιότητας του προσώπου του. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα αυτού του δικαιώματος.

ΑΡΘΡΟ 5

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα του σεβασμού της αξιοπρέπειας που είναι εγγενής σε έναν άνθρωπο και της αναγνώρισης της νομικής του υπόστασης. Απαγορεύεται κάθε μορφή εκμετάλλευσης και υποβάθμισης του ανθρώπου ιδίως δουλεία, δουλεμπόριο, βασανιστήρια, σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική τιμωρία και μεταχείριση.

ΑΡΘΡΟ 6

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην ελευθερία και στην ασφάλεια του προσώπου του. Κανείς δεν μπορεί να στερείται την ελευθερία του, παρά μόνο για λόγους και προϋποθέσεις που έχουν προβλεφθεί προηγουμένως από το νόμο. Ειδικότερα, κανείς δεν μπορεί να συλληφθεί ή να τεθεί υπό κράτηση αυθαίρετα.

ΑΡΘΡΟ 7

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα δίκαιης δίκης. Αυτό περιλαμβάνει:

- α) το δικαίωμα προσφυγής σε αρμόδια εθνικά όργανα κατά πράξεων παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του, όπως αναγνωρίζονται και διασφαλίζονται από συμβάσεις, νόμους, κανονισμούς και έθιμα που βρίσκονται σε ισχύ·
- β) το δικαίωμα να τεκμαίρεται αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του από αρμόδιο δικαστήριο·
- γ) το δικαίωμα υπεράσπισης, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος υπεράσπισης από συνήγορο της επιλογής του·
- δ) το δικαίωμα να δικάζεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από αμερόληπτο δικαστήριο.

- (b) Κανείς δεν μπορεί να καταδικαστεί για πράξη ή παράλειψη που δεν συνιστούσε νομικά αξιόποινη πράξη τη στιγμή της τέλεσής της. Καμία κύρωση δεν μπορεί να επιβληθεί για αδίκημα για το οποίο καμία διάταξη δεν υπήρχε κατά τη διάπραξή του. Η ποινή είναι προσωπική και μπορεί να επιβληθεί μόνο στον δράστη.

ΑΡΘΡΟ 8

Διασφαλίζονται η ελευθερία συνείδησης, το επάγγελμα και η ελεύθερη έκφραση των θρησκευτικών πεποιθήσεων. Κανείς δεν μπορεί, υπό την επιφύλαξη του νόμου και της τάξης, να υποβληθεί σε μέτρα που περιορίζουν την άσκηση των ελευθεριών αυτών.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα λήψης πληροφοριών.
2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να εκφράζει και να διαδίδει τις απόψεις του σύμφωνα με το νόμο.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνεται με το νόμο.
2. Υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης αλληλεγγύης που προβλέπεται στο Άρθρο 29 κανείς δεν μπορεί να αναγκαστεί να προσχωρήσει σε ένα σωματείο.

ΑΡΘΡΟ 11

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να συναθροίζεται ελεύθερα με άλλους. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος υπόκειται μόνο στους αναγκαίους περιορισμούς που προβλέπονται από το νόμο και ιδίως εκείνων που θεσπίστηκαν προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας, της ασφάλειας, της υγείας, της ηθικής και των δικαιωμάτων και τις ελευθερίες των άλλων.

ΑΡΘΡΟ 12

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην ελευθερία κυκλοφορίας και τη διαμονή εντός των συνόρων ενός Κράτους, υπό τον όρο ότι συμμορφώνεται με το νόμο.
2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα εγκατάλειψης οποιασδήποτε χώρας, συμπεριλαμβανομένης και της δικής του, και επιστροφής στη χώρα του. Το δικαίωμα αυτό μπορεί μόνο να υπόκειται σε περιορισμούς που προβλέπονται από το νόμο για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, του νόμου και της τάξης, της δημόσιας υγείας ή ηθικής.
3. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα, όταν διώκεται, να αναζητήσει ή να βρει άσυλο σε άλλες χώρες σύμφωνα με τη νομοθεσία των χωρών αυτών και τις διεθνείς συμβάσεις.
4. Μη υπήκοος που έχει νομίμως γίνει δεκτός σε μια περιοχή ενός Κράτους-Μέλους στον παρόντα Χάρτη, μπορεί μόνο να απελαθεί από αυτόν με απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το νόμο.

5. Απαγορεύεται η μαζική απέλαση μη υπηκόων. Η μαζική απέλαση είναι αυτή που απευθύνεται σε εθνικές, φυλετικές, εθνοτικές ή θρησκευτικές ομάδες.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα της ελεύθερης συμμετοχής στη διακυβέρνηση της χώρας του, είτε άμεσα είτε μέσω ελεύθερα επιλεγμένων αντιπροσώπων, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου.
2. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα ίσης πρόσβασης στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του.
3. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα πρόσβασης σε δημόσια περιουσία και υπηρεσίες με αυστηρή ισότητα όλων των προσώπων ενώπιον του νόμου.

ΑΡΘΡΟ 14

Διασφαλίζεται το δικαίωμα ιδιοκτησίας. Μπορεί μόνο να παραβιάζεται προς το συμφέρον της δημόσιας τάξης ή προς το γενικό συμφέρον της κοινότητας και σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών νόμων.

ΑΡΘΡΟ 15

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να εργάζεται υπό ισότιμες και ικανοποιητικές συνθήκες και να λαμβάνει ίση αμοιβή για ίση εργασία.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να απολαύει της βέλτιστης δυνατής κατάστασης σωματικής και ψυχικής υγείας.
2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να προστατεύσουν την υγεία των πολιτών τους και για να εξασφαλίσουν τη λήψη ιατρικής περίθαλψης σε περίπτωση ασθένειας.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση.
2. Κάθε άτομο μπορεί ελεύθερα να συμμετέχει στην πολιτιστική ζωή της κοινότητάς του.
3. Η προώθηση και προστασία των αναγνωρισμένων από την κοινότητα ηθικών και παραδοσιακών αξιών αποτελεί καθήκον του Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 18

1. Η οικογένεια αποτελεί τη φυσική ενότητα και τη βάση της κοινωνίας. Προστατεύεται από το Κράτος, το οποίο φροντίζει για τη σωματική και ηθική υγεία των μελών της.

2. Το Κράτος έχει την υποχρέωση να παρέχει βοήθεια στην οικογένεια που αποτελεί τον θεματοφύλακα των αναγνωρισμένων από την κοινότητα ηθών και παραδοσιακών αξιών.
3. Το Κράτος διασφαλίζει την εξάλειψη κάθε διάκρισης εις βάρος των γυναικών και την προστασία των δικαιωμάτων της γυναίκας και του παιδιού, όπως ορίζεται σε διεθνείς διακηρύξεις και συμβάσεις.
4. Οι ηλικιωμένοι και τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν επίσης το δικαίωμα σε ειδικά μέτρα προστασίας ανταποκρινόμενα στις φυσικές και ηθικές τους ανάγκες.

ΑΡΘΡΟ 19

Όλοι οι λαοί είναι ίσοι· απολαμβάνουν του ίδιου σεβασμού και των ίδιων δικαιωμάτων. Τίποτα δεν δικαιολογεί την κυριαρχία ενός λαού από κάποιον άλλο.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Όλοι οι λαοί έχουν δικαίωμα στην ύπαρξη. Χαίρουν του αδιαμφισβήτητου και αναφαίρετου δικαιώματος αυτοδιαθέσεως. Καθορίζουν ελεύθερα το πολιτικό τους καθεστώς και επιδιώκουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, σύμφωνα με την πολιτική που έχουν ελεύθερα επιλέξει.
2. Αποικισμένοι ή καταπιεσμένοι λαοί έχουν το δικαίωμα να απελευθερωθούν από τα δεσμά της κυριαρχίας καταφεύγοντας σε κάθε μέσο, αναγνωρισμένο από τη διεθνή κοινότητα.
3. Όλοι οι λαοί έχουν το δικαίωμα βοήθειας των Κρατών Μερών στον παρόντα Χάρτη, στον αγώνα τους για απελευθέρωση ενάντια στην ξένη κυριαρχία, είτε πολιτική είτε οικονομική είτε πολιτιστική.

ΑΡΘΡΟ 21

1. Όλοι οι λαοί διαθέτουν ελεύθερα τον πλούτο και τους φυσικούς πόρους τους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται προς το αποκλειστικό συμφέρον του λαού. Σε καμία περίπτωση κάποιος λαός δεν στερείται αυτού του δικαιώματος.
2. Σε περίπτωση λεηλασίας, ο λεηλατούμενος λαός έχει το δικαίωμα στη νόμιμη ανάκτηση της περιουσίας του, καθώς και σε επαρκή αποζημίωση.
3. Η ελεύθερη διάθεση του πλούτου και των φυσικών πόρων ασκείται υπό την επιφύλαξη στην υποχρέωση προώθησης της διεθνούς οικονομικής συνεργασίας, που βασίζεται στον αμοιβαίο σεβασμό, την ισότιμη ανταλλαγή και τις αρχές του διεθνούς δικαίου.

4. Τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη ασκούν ατομικά και συλλογικά το δικαίωμα της ελεύθερης διάθεσης του πλούτου και των φυσικών πόρων τους με σκοπό την ενίσχυση της αφρικανικής ενότητας και αλληλεγγύης.
5. Τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη αναλαμβάνουν να εξαλείψουν κάθε μορφή ξένης οικονομικής εκμετάλλευσης, ιδιαίτερα αυτής που ασκείται από τα διεθνή μονοπώλια για να μπορέσουν οι λαοί τους να επωφεληθούν πλήρως από τα πλεονεκτήματα που πηγάζουν από τους εθνικούς πόρους τους.

ΑΡΘΡΟ 22

1. Όλοι οι λαοί έχουν το δικαίωμα στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη λαμβάνοντας υπόψη την ελευθερία και την ταυτότητά τους και την ίση απόλαυση της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.
2. Τα Κράτη έχουν την υποχρέωση, ατομικά ή συλλογικά, να διασφαλίζουν την άσκηση του δικαιώματος στην ανάπτυξη.

ΑΡΘΡΟ 23

1. Όλοι οι λαοί έχουν δικαίωμα στην εθνική και διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Οι αρχές της αλληλεγγύης και των φιλικών σχέσεων που εμμέσως επιβεβαιώνονται από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και επιβεβαιώνονται εκ νέου από τον αντίστοιχο του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των Κρατών.
2. Για την ενίσχυση της ειρήνης, της αλληλεγγύης και των φιλικών σχέσεων, τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη διασφαλίζουν πως:
 - (a) κάθε άτομο που απολαύει του δικαιώματος ασύλου βάσει του Άρθρου 12 του παρόντος Χάρτη, δεν εμπλέκεται σε ανατρεπτικές δραστηριότητες κατά της χώρας καταγωγής του ή οποιουδήποτε άλλου Κράτους μέρους στον παρόντα Χάρτη·
 - (b) τα εδάφη τους δεν χρησιμοποιούνται ως βάσεις για ανατρεπτικές ή τρομοκρατικές δραστηριότητες εναντίον του λαού οποιουδήποτε άλλου Κράτους μέρους στον παρόντα Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 24

Όλοι οι λαοί έχουν το δικαίωμα σε ένα γενικά ικανοποιητικό περιβάλλον, ευνοϊκό για την ανάπτυξή τους.

ΑΡΘΡΟ 25

Τα Κράτη μέρη στον παρόντα Χάρτη έχουν την υποχρέωση να προωθούν και να διασφαλίζουν μέσω της διδασκαλίας, της εκπαίδευσης και των βιβλίων, το σεβασμό των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που περιλαμβάνονται στον παρόντα χάρτη και να μεριμνούν για την κατανόηση αυτών των ελευθεριών και των δικαιωμάτων, καθώς και των αντίστοιχων υποχρεώσεων και καθηκόντων.

ΑΡΘΡΟ 26

Τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία των Δικαστηρίων και να επιτρέπουν τη σύσταση και τη βελτίωση αρμοδίων εθνικών οργάνων επιφορτισμένων με την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που διασφαλίζονται από τον παρόντα Χάρτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 27

1. Κάθε άτομο έχει υποχρεώσεις έναντι της οικογένειας και της κοινωνίας του, του Κράτους και άλλων νομικώς αναγνωρισμένων κοινοτήτων, καθώς και της διεθνούς κοινότητας.
2. Τα δικαιώματα και οι ελευθερίες κάθε ατόμου ασκούνται λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων των άλλων, της συλλογικής ασφάλειας, της ηθικής και του κοινού συμφέροντος.

ΑΡΘΡΟ 28

Κάθε άτομο έχει την υποχρέωση να σέβεται και να υπολογίζει τους συνανθρώπους του χωρίς διακρίσεις και να διατηρεί σχέσεις που αποσκοπούν στην προώθηση, προάσπιση και ενίσχυση του αμοιβαίου σεβασμού και της συνεκτικότητας.

ΑΡΘΡΟ 29

Κάθε άτομο έχει επίσης την υποχρέωση:

1. Να διατηρεί την αρμονική ανάπτυξη της οικογένειας και να εργάζεται για τη συνοχή και το σεβασμό στην οικογένεια· να σέβεται πάντοτε τους γονείς του και να τους συντηρεί σε περίπτωση ανάγκης·
2. Να υπηρετεί την εθνική του κοινότητα, θέτοντας τις σωματικές και πνευματικές του ικανότητες στη διάθεσή της·
3. Να μη διακυβεύει την ασφάλεια του Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος ή κάτοικος·
4. Να διατηρεί και να ενισχύει την κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη, ιδίως όταν η τελευταία απειλείται·

5. Να διατηρεί και να ενισχύει την εθνική ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα της χώρας του και να συνεισφέρει στην υπεράσπισή της σύμφωνα με το νόμο·
6. Να εργάζεται στο μέγιστο των δυνατοτήτων και της ικανότητάς του και να πληρώνει τους φόρους που επιβάλλονται από το νόμο προς το συμφέρον της κοινωνίας·
7. Να διατηρεί και να ενισχύει θετικά τις αφρικανικές πολιτιστικές αξίες στις σχέσεις του με άλλα μέλη της κοινωνίας, σύμφωνα με το πνεύμα της ανοχής, του διαλόγου και της συζήτησης και, γενικά, να συμβάλει στην προώθηση της ηθικής ευημερίας της κοινωνίας·
8. Να συμβάλει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, πάντοτε και σε όλα τα επίπεδα, στην προώθηση και την επίτευξη της αφρικανικής ενότητας.

ΜΕΡΟΣ II ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΡΘΡΟ 30

Μια Αφρικανική Επιτροπή Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών, εφεξής καλούμενη "η Επιτροπή", συγκροτείται εντός του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας για την προώθηση των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών και τη διασφάλιση της προστασίας τους στην Αφρική.

ΑΡΘΡΟ 31

1. Η Επιτροπή απαρτίζεται από έντεκα μέλη που επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων της Αφρικής με τη μεγαλύτερη φήμη, γνωστών για την υψηλή ηθική, την ακεραιότητα, την αμεροληψία και την αρμοδιότητα τους σε θέματα δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών· ιδιαίτερα υπόψη λαμβάνονται τα άτομα που διαθέτουν νομική πείρα.
2. Τα μέλη της Επιτροπής υπηρετούν υπό την προσωπική τους ιδιότητα.

ΑΡΘΡΟ 32

Η Επιτροπή δεν περιλαμβάνει περισσότερους του ενός υπηκόους του ίδιου Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 33

Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται μέσω μυστικής ψηφοφορίας από τη Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων, από ένα κατάλογο προσώπων που προτείνονται από τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 34

Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος στον παρόντα Χάρτη δεν μπορεί να προτείνει περισσότερους από δύο υποψηφίους. Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι υπήκοοι ενός από τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη. Όταν δύο υποψήφιοι ορίζονται από ένα Κράτος, ένας εξ αυτών μπορεί να μην είναι υπήκοος του Κράτους αυτού.

ΑΡΘΡΟ 35

1. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας καλεί τα συμβαλλόμενα Κράτη στον παρόντα Χάρτη τουλάχιστον τέσσερις μήνες πριν τις εκλογές για τον ορισμό υποψηφίων.
2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας καταρτίζει μια αλφαβητική λίστα των ατόμων που έχουν, συνεπώς, οριστεί και την κοινοποιεί στους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων τουλάχιστον ένα μήνα πριν τις εκλογές.

ΑΡΘΡΟ 36

Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για μια περίοδο έξι ετών και είναι επιλέξιμα για επανεκλογή. Ωστόσο, η θητεία τεσσάρων εκ των εκλεγμένων, κατά την πρώτη εκλογή, μελών λήγει μετά από δύο έτη και η θητεία τριών άλλων μελών, στο τέλος των τεσσάρων ετών.

ΑΡΘΡΟ 37

Αμέσως μετά την πρώτη εκλογή, ο Πρόεδρος της Συνέλευσης των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας προβαίνει σε κλήρωση για να αποφασιστούν τα ονόματα των εν λόγω μελών που αναφέρονται στο Άρθρο 36.

ΑΡΘΡΟ 38

Μετά την εκλογή τους, τα μέλη της Επιτροπής προβαίνουν σε επίσημη δήλωση για την αμερόληπτη και πιστή εκτέλεση των καθηκόντων τους.

ΑΡΘΡΟ 39

1. Σε περίπτωση θανάτου ή παραιτήσεως ενός μέλους της Επιτροπής, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ενημερώνει αμέσως τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, ο οποίος δηλώνει τη χηρεία της έδρας από την ημερομηνία του θανάτου ή από την ημερομηνία ισχύος της παραιτήσεως.
2. Αν, κατά την ομόφωνη γνώμη των άλλων μελών της Επιτροπής, ένα μέλος έχει πάψει να εκτελεί τα καθήκοντά του για τον οποιονδήποτε λόγο πέραν μιας προσωρινής απουσίας, ο

Πρόεδρος της Επιτροπής ενημερώνει τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, ο οποίος τότε δηλώνει τη χηρεία της έδρας.

3. Σε κάθε μία από τις προαναφερθείσες περιπτώσεις, η Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων αντικαθιστά το μέλος, του οποίου η έδρα έμεινε κενή για την εναπομένουσα περίοδο της θητείας του, εκτός εάν η περίοδος αυτή είναι μικρότερη των έξι μηνών.

ΑΡΘΡΟ 40

Κάθε μέλος της Επιτροπής ασκεί τα καθήκοντά του έως την ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων από τον διάδοχό του.

ΑΡΘΡΟ 41

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας διορίζει τον Γραμματέα της Επιτροπής. Παρέχει επίσης το απαιτούμενο προσωπικό και τις απαιτούμενες υπηρεσίες για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της Επιτροπής. Ο Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας επωμίζεται τα έξοδα του προσωπικού και των υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 42

1. Η Επιτροπή εκλέγει τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρό της για περίοδο δύο ετών. Αμφότεροι είναι επιλέξιμοι για επανεκλογή.
2. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.
3. Επτά μέλη αποτελούν την απαρτία.
4. Σε περίπτωση ισοψηφίας, η ψήφος του Προέδρου υπερισχύει.
5. Ο Γενικός Γραμματέας μπορεί να παρίσταται στις συνεδριάσεις της Επιτροπής. Δεν συμμετέχει στις συσκέψεις ούτε έχει δικαίωμα ψήφου. Ωστόσο, ο Πρόεδρος της Επιτροπής μπορεί να του απευθύνει το λόγο.

ΑΡΘΡΟ 43

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τα μέλη της Επιτροπής απολαύουν των διπλωματικών προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στη Γενική Σύμβαση περί Προνομίων και Ασυλιών του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας

ΑΡΘΡΟ 44

Προβλέπονται αμοιβές και αποζημιώσεις των μελών της Επιτροπής στον Τακτικό Προϋπολογισμό του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΝΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΘΡΟ 45

Τα καθήκοντα της Επιτροπής είναι:

1. Η προώθηση των Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών και πιο συγκεκριμένα:
 - (α) να συλλέγει έγγραφα, να εκπονεί έρευνες και μελέτες σχετικά με τα προβλήματα στην Αφρική στο πεδίο των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών, να οργανώνει σεμινάρια, συμπόσια και συνέδρια, να διαδίδει πληροφορίες, να παρακινεί τους εθνικούς και τοπικούς φορείς που ασχολούνται με τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών, και ενδεχομένως, να δίνει τις απόψεις της ή να προβαίνει σε συστάσεις προς τις Κυβερνήσεις·
 - (β) να διατυπώνει και να θεσπίζει αρχές και κανόνες που αποσκοπούν στην επίλυση νομικών προβλημάτων σχετικά με τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών και τις θεμελιώδεις ελευθερίες επί τις οποίες οι Αφρικανικές Κυβερνήσεις μπορούν να βασίζονται τις νομοθεσίες τους·
 - (γ) να συνεργάζονται με άλλους αφρικανικούς και διεθνείς φορείς που ασχολούνται με την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών.
2. Η διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών υπό τους καθορισμένους από τον παρόντα Χάρτη όρους.
3. Η ερμηνεία όλων των διατάξεων του παρόντος Χάρτη, κατόπιν αιτήματος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ενός φορέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας ή μιας αφρικανικής οργάνωσης αναγνωρισμένης από τον Οργανισμό Αφρικανικής Ενότητας.
4. Η εκτέλεση οποιουδήποτε καθήκοντος που μπορεί να της έχει ανατεθεί από την Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΘΡΟ 46

Η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει σε οποιαδήποτε κατάλληλη μέθοδο έρευνας· μπορεί να ακούσει την άποψη του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου ικανού να την διαφωτίσει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 47

Εάν ένα Κράτος μέρος στον παρόντα Χάρτη έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει πως ένα άλλο Κράτος μέρος σε αυτόν το Χάρτη έχει παραβιάσει τις διατάξεις αυτού, μπορεί να επιστήσει, μέσω γραπτής ανακοίνωσης, την προσοχή του Κράτους αυτού για το ζήτημα. Αυτή η ανακοίνωση απευθύνεται, επίσης, στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας και στον Πρόεδρο της Επιτροπής. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της ανακοίνωσης, το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η ανακοίνωση προβαίνει σε γραπτή εξήγηση ή δήλωση προς το ερωτώμενο κράτος διευκρινίζοντας το ζήτημα. Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει όσο το δυνατόν περισσότερες σχετικές πληροφορίες σχετικά με τους νόμους και τον κανονισμό της διαδικασίας που εφαρμόζονταν και εφαρμόζονται και τη ληφθείσα έννομη προστασία ή το διαθέσιμο σχέδιο δράσης.

ΑΡΘΡΟ 48

Εάν εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η αρχική ανακοίνωση λαμβάνεται από το Κράτος στο οποίο απευθύνεται, το ζήτημα δεν διευθετηθεί προς ικανοποίηση των δύο Κρατών που εμπλέκονται, μέσω διμερών διαπραγματεύσεων ή μέσω οποιασδήποτε άλλης ειρηνικής διαδικασίας, κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να παραπέμψει το ζήτημα στην Επιτροπή μέσω του Προέδρου και το γνωστοποιεί στα άλλα εμπλεκόμενα Κράτη.

ΑΡΘΡΟ 49

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου 49, εάν ένα Κράτος μέρος του παρόντος Χάρτη θεωρεί ότι άλλο Κράτος μέρος έχει παραβιάσει τις διατάξεις του Χάρτη, δύναται να παραπέμψει το θέμα άμεσα στην Επιτροπή, απευθύνοντας μια ανακοίνωση προς τον Πρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας και το εν λόγω Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 50

Η Επιτροπή μπορεί να ασχοληθεί με ένα ζήτημα που υποβλήθηκε σε αυτή, μόνο αφού βεβαιωθεί πως όλα τα τοπικά ένδικα μέσα, εάν υπάρχουν, έχουν εξαντληθεί, εκτός εάν είναι προφανές στην Επιτροπή πως η διαδικασία επίτευξης αυτών των ένδικων μέσων θα ήταν αδικαιολόγητα παρατεταμένη.

ΑΡΘΡΟ 51

1. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα εν λόγω Κράτη να της παράσχουν όλες τις σχετικές πληροφορίες.
2. Κατά την εξέταση του θέματος από την Επιτροπή, τα εν λόγω Κράτη μπορούν να εκπροσωπούνται ενώπιον της και να υποβάλλουν γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις.

ΑΡΘΡΟ 52

Έχοντας συλλέξει από τα εν λόγω Κράτη και από άλλες πηγές όλες τις πληροφορίες που κρίνει απαραίτητες και έχοντας δοκιμάσει όλα τα κατάλληλα μέσα για την επίτευξη μιας συμβιβαστικής λύσης βασισμένης στο σεβασμό των Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών, η Επιτροπή καταρτίζει, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο Άρθρο 48, μια έκθεση που αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και τις διαπιστώσεις της. Η έκθεση αυτή αποστέλλεται στα εν λόγω Κράτη και κοινοποιείται στη Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων.

ΑΡΘΡΟ 53

Κατά τη διαβίβαση της έκθεσής της, η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει στη Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων συστάσεις που αυτή κρίνει χρήσιμες.

ΑΡΘΡΟ 54

Η Επιτροπή υποβάλλει σε κάθε Τακτική Συνεδρίαση της Συνέλευσης των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της.

ΑΛΛΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 55

1. Πριν από κάθε Συνεδρίαση, ο Γραμματέας της Επιτροπής καταρτίζει έναν κατάλογο ανακοινώσεων, εκτός από αυτών των Κρατών μερών του παρόντος Χάρτη και τον διαβιβάζει στα Μέλη της Επιτροπής, τα οποία υποδεικνύουν ποιες ανακοινώσεις πρέπει να εξεταστούν από αυτήν.
2. Μια ανακοίνωση εξετάζεται από την Επιτροπή, εάν αυτό αποφασιστεί από την απλή πλειοψηφία των μελών της.

ΑΡΘΡΟ 56

Οι ανακοινώσεις σχετικά με τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών, που αναφέρονται στο Άρθρο 55, που έλαβε η Επιτροπή, εξετάζονται εάν:

1. Αναφέρονται οι συντάκτες τους, ακόμη και αν οι τελευταίοι ζητούν να παραμείνουν ανώνυμοι·
2. Είναι συμβατές με τον Χάρτη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας ή με τον παρόντα Χάρτη·
3. Δεν είναι γραμμένες σε υποτιμητική ή προσβλητική γλώσσα κατά του εν λόγω Κράτους και των θεσμών του ή προς τον Οργανισμό Αφρικανικής Ενότητας·

4. Δεν είναι βασισμένες αποκλειστικά σε ειδήσεις που διαδίδονται μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης·
5. Αποστέλλονται μετά την εξάντληση των τοπικών ένδικων μέσων. εάν υπάρχουν, εκτός αν είναι προφανές ότι η διαδικασία αυτή παρατείνεται αδικαιολόγητα·
6. Υποβάλλονται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη στιγμή που εξαντλούνται τα τοπικά ένδικα μέσα ή από την ημερομηνία που η Επιτροπή επιλαμβάνεται του θέματος· και
7. Δεν ασχολούνται με υποθέσεις που έχουν διευθετηθεί από αυτά τα εμπλεκόμενα Κράτη, σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή του Χάρτη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας ή τις διατάξεις του παρόντος Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 57

Πριν από κάθε ουσιαστική εξέταση, όλες οι ανακοινώσεις γνωστοποιούνται στο εν λόγω Κράτος από τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

ΑΡΘΡΟ 58

1. Όταν φαίνεται μετά από τις διαβουλεύσεις της Επιτροπής πως μία ή περισσότερες ανακοινώσεις εμφανώς αφορούν ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες αποκαλύπτουν την ύπαρξη μιας σειράς σοβαρών ή μαζικών παραβιάσεων δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών, η Επιτροπή εφιστά την προσοχή της Συνελεύσεως των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων σε αυτές τις ειδικές περιπτώσεις.
2. Η Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων μπορεί, στη συνέχεια, να ζητήσει από την Επιτροπή να εκπονήσει εμπεριστατωμένη μελέτη αυτών των υποθέσεων και να συντάξει μια τεκμηριωμένη έκθεση, συνοδευόμενη από την κρίση και τις συστάσεις της.
3. Μια περίπτωση έκτακτης ανάγκης που έχει παρατηρηθεί δεόντως από την Επιτροπή υποβάλλεται από την τελευταία στον Πρόεδρο της Συνελεύσεως των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων, ο οποίος μπορεί να ζητήσει μια εμπεριστατωμένη μελέτη.

ΑΡΘΡΟ 59

1. Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο των διατάξεων του παρόντος Χάρτη παραμένουν εμπιστευτικά, μέχρις ότου η Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων αποφασίσει άλλως.
2. Ωστόσο, η έκθεση δημοσιεύεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής, με απόφαση της Συνέλευσης των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων.

3. Η έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της Επιτροπής δημοσιεύεται από τον Πρόεδρό της μετά την εξέτασή της από τη Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΑΡΘΡΟ 60

Η Επιτροπή εμπνέεται από το διεθνές δίκαιο για τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών, ιδίως από τις διατάξεις διαφόρων αφρικανικών μέσων για τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών, τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τον Χάρτη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και άλλα μέσα που έχουν θεσπιστεί από τα Ηνωμένα Έθνη και από αφρικανικές χώρες στο πεδίο των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών, καθώς και από τις διατάξεις διαφόρων μέσων που θεσπίζονται εντός των Ειδικευμένων Οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, των οποίων τα μέρη στον παρόντα Χάρτη είναι μέλη.

ΑΡΘΡΟ 61

Η Επιτροπή λαμβάνει, επίσης, υπόψη, ως επικουρικά μέτρα για τον καθορισμό των αρχών του δικαίου, άλλες γενικές ή ειδικές διεθνείς συμβάσεις, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων ρητώς αναγνωρισμένων από τα κράτη μέλη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, αφρικανικές πρακτικές σύμφωνες με τους διεθνείς κανόνες των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των λαών, έθιμα γενικώς αποδεκτά ως δίκαιο, γενικές αρχές του δικαίου αναγνωρισμένες από αφρικανικά κράτη καθώς και νομολογίες και νομικό δόγμα.

ΑΡΘΡΟ 62

Κάθε Κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να υποβάλλει κάθε δύο χρόνια, από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ ο παρών Χάρτης, μια έκθεση σχετικά με τα νομοθετικά ή άλλα μέτρα που λαμβάνονται με σκοπό την υλοποίηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται και διασφαλίζονται από τον παρόντα Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 63

1. Ο παρών Χάρτης είναι ανοικτός για υπογραφή, επικύρωση ή προσχώρηση των κρατών μελών του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας.
2. Τα έγγραφα επικύρωσης ή προσχώρησης του παρόντος Χάρτη κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας.
3. Ο παρών Χάρτης τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες από την παραλαβή, από τον Γενικό Γραμματέα, των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης της απλής πλειοψηφίας των Κρατών Μελών του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας.

ΜΕΡΟΣ III - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 64

1. Μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Χάρτη, τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται σύμφωνα με τα σχετικά Άρθρα του παρόντος Χάρτη.
2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας συγκαλεί την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής στην έδρα του Οργανισμού, εντός τριών μηνών από τη σύσταση της Επιτροπής. Έκτοτε, η Επιτροπή συγκαλείται σε συνεδρίαση από τον Πρόεδρό της, όποτε κρίνεται αναγκαίο, αλλά τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

ΑΡΘΡΟ 65

Για κάθε Κράτος που θα επικυρώσει ή θα προσχωρήσει στον παρόντα Χάρτη μετά τη θέση του σε ισχύ, ο Χάρτης θα τεθεί σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης, από το Κράτος αυτό, του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

ΑΡΘΡΟ 66

Τα ειδικά πρωτόκολλα ή οι συμφωνίες μπορούν, εφόσον απαιτείται, να συμπληρώνουν τις διατάξεις του παρόντος Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 67

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, ενημερώνει τα κράτη μέλη του Οργανισμού για την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

ΑΡΘΡΟ 68

Ο παρών Χάρτης μπορεί να τροποποιηθεί εάν ένα συμβαλλόμενο Κράτος υποβάλει σχετική γραπτή αίτηση προς τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας. Η Συνέλευση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων μπορεί να εξετάσει το σχέδιο τροπολογίας μόνο αφού όλα τα Κράτη μέρη έχουν δεόντως ενημερωθεί σχετικά με αυτό και η Επιτροπή έχει αποφανθεί για το αίτημα του ανάδοχου Κράτους. Η τροπολογία εγκρίνεται με απλή πλειοψηφία των συμβαλλομένων Κρατών. Τίθεται σε ισχύ για κάθε Κράτος, το οποίο την έχει αποδεχτεί, σύμφωνα με την συνταγματική διαδικασία του, τρεις μήνες αφού ο Γενικός Γραμματέας έχει λάβει ανακοίνωση αποδοχής.

Εγκρίθηκε από τη δέκατη όγδοη Συνέλευση των Αρχηγών Κυβερνήσεων Ιούνιος 1981 - Ναϊρόμπι, Κένυα (Τίθεται σφραγίδα)

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΑΦΕΤΗΡΙΑΣ

AFRICAN CHARTER ON HUMAN AND PEOPLES' RIGHTS

PREAMBLE

The African States members of the Organization of African Unity, parties to the present convention entitled "African Charter on Human and Peoples' Rights",

Recalling Decision 115 (XVI) of the Assembly of Heads of State and Government at its Sixteenth Ordinary Session held in Monrovia, Liberia, from 17 to 20 July 1979 on the preparation of "a preliminary draft on an African Charter on Human and Peoples' Rights providing *inter alia* for the establishment of bodies to promote and protect human and peoples' rights" ;

Considering the Charter of the Organization of African Unity, which stipulates that "freedom, equality, justice and dignity are essential objectives for the achievement of the legitimate aspirations of the African peoples" ;

Reaffirming the pledge they solemnly made in Article 2 of the said Charter to eradicate all forms of colonialism from Africa, to coordinate and intensify their cooperation and efforts to achieve a better life for the peoples of Africa and to promote international cooperation having due regard to the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights ;

Taking into consideration the virtues of their historical tradition and the values of African civilization which should inspire and characterize their reflection on the concept of human and peoples' rights ;

Recognizing on the one hand, that fundamental human rights stem from the attributes of human beings, which justifies their international protection and on the other hand that the reality and respect of peoples rights should necessarily guarantee human rights ;

Considering that the enjoyment of rights and freedoms also implies the performance of duties on the part of everyone ;

Convinced that it is henceforth essential to pay a particular attention to the right to development and that civil and political rights cannot be dissociated from economic, social and cultural rights in their conception as well as universality and that the satisfaction of economic, social and cultural rights is a guarantee for the enjoyment of civil and political rights ;

Conscious of their duty to achieve the total liberation of Africa, the peoples of which are still struggling for their dignity and genuine independence, and undertaking to eliminate colonialism, neo-colonialism, apartheid, zionism and to dismantle aggressive foreign military bases and all forms of discrimination, particularly those based on race, ethnic group, colour, sex, language, religion or political opinions ;

Reaffirming their adherence to the principles of human and peoples' rights and freedoms contained in the declarations, conventions and other instruments adopted by the Organization of African Unity, the Movement of Non-Aligned Countries and the United Nations ;

Firmly convinced of their duty to promote and protect human and peoples' rights and freedoms taking into account the importance traditionally attached to these rights and freedoms in Africa ;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

PART I : RIGHTS AND DUTIES

CHAPTER 1 HUMAN AND PEOPLES' RIGHTS

ARTICLE 1

The Member States of the Organization of African Unity parties to the present Charter shall recognize the rights, duties and freedoms enshrined in this Charter and shall undertake to adopt legislative or other measures to give effect to them.

ARTICLE 2

Every individual shall be entitled to the enjoyment of the rights and freedoms recognized and guaranteed in the present Charter without distinction of any kind such as race, ethnic group, colour, sex, language, religion, political or any other opinion, national and social origin, fortune, birth or other status.

ARTICLE 3

1. Every individual shall be equal before the law.
2. Every individual shall be entitled to equal protection of the law

ARTICLE 4

Human beings are inviolable. Every human being shall be entitled to respect for his life and the integrity of his person. No one may be arbitrarily deprived of this right.

ARTICLE 5

Every individual shall have the right to the respect of the dignity inherent in a human being and to the recognition of his legal status. All forms of exploitation and degradation of man particularly slavery, Slave trade, torture, cruel, inhuman or degrading punishment and treatment shall be prohibited.

ARTICLE 6

Every individual shall have the right to liberty and to the security of his person. No one may be deprived of his freedom except for reasons and conditions previously laid down by law. In particular, no one may be arbitrarily arrested or detained.

ARTICLE 7

1. Every individual shall have the right to have his cause heard. This comprises:
 - a) the right to an appeal to competent national organs against acts of violating his fundamental rights as recognized and guaranteed by conventions, laws, regulations and customs in force ;
 - b) the right to be presumed innocent until proved guilty by a competent court or tribunal ;
 - c) the right to defence, including the right to be defended by counsel of his choice ;
 - d) the right to be tried within a reasonable time by an impartial court or tribunal.
2. No one may be condemned for an act or omission which did not constitute a legally punishable offence at the time it was committed. No penalty may be inflicted for an offence for which no provision was made at the time it was committed. No penalty may be inflicted for an offence for which no provision was made at the time it was committed. Punishment is personal and can be imposed only on the offender.

ARTICLE 8

Freedom of conscience, the profession and free practice of religion shall be guaranteed. No one may, subject to law and order, be submitted to measures restricting the exercise of these freedoms.

ARTICLE 9

1. Every individual shall have the right to receive information.
2. Every individual shall have the right to express and disseminate his opinions within the law.

ARTICLE 10

1. Every individual shall have the right to free association provided that he abides by the law.
2. Subject to the obligation of solidarity provided for in Article 29 no one may be compelled to join an association.

ARTICLE 11

Every individual shall have the right to assemble freely with others. The exercise of this right shall be subject only to necessary restrictions provided for by law in particular those enacted in the interest of national security, the safety, health, ethics and rights and freedoms of others.

ARTICLES 12

1. Every individual shall have the right to freedom of movement and residence within the borders of a State provided he abides by the law.
2. Every individual shall have the right to leave any country including his own, and to return to his country. This right may only be subject to restrictions, provided for by law for the protection of national security, law and order, public health or morality.
3. Every individual shall have the right, when persecuted, to seek and obtain asylum in other countries in accordance with the laws of those countries and international conventions.
4. A non-national legally admitted in a territory of a State Party to the present Charter, may only be expelled from it by virtue of a decision taken in accordance with the law.
5. The mass expulsion of non-nationals shall be prohibited. Mass expulsion shall be that which is aimed at national, racial, ethnic or religious groups.

ARTICLE 13

1. Every citizen shall have the right to participate freely in the government of his country, either directly or through freely chosen representatives in accordance with the provisions of the law.
2. Every citizen shall have the right of equal access to the public service of his country.
3. Every individual shall have the right of access to public property and services in strict equality of all persons before the law.

ARTICLE 14

The right to property shall be guaranteed. It may only be encroached upon in the interest of public need or in the general interest of the community and in accordance with the provisions of appropriate laws.

ARTICLE 15

Every individual shall have the right to work under equitable and satisfactory conditions, and shall receive equal pay for equal work.

ARTICLE 16

1. Every individual shall have the right to enjoy the best attainable state of physical and mental health.
2. States Parties to the present Charter shall take the necessary measures to protect the health of their people and to ensure that they receive medical attention when they are sick.

ARTICLE 17

1. Every individual shall have the right to education.
2. Every individual may freely, take part in the cultural life of his community.
3. The promotion and protection of morals and traditional values recognized by the community shall be the duty of the State.

ARTICLE 18

1. The family shall be the natural unit and basis of society. It shall be protected by the State which shall take care of its physical and moral health.
2. The State shall have the duty to assist the family which is the custodian of morals and traditional values recognized by the community.
3. The State shall ensure the elimination of every discrimination against women and also ensure the protection of the rights of the woman and the child as stipulated in international declarations and conventions.
4. The aged and the disabled shall also have the right to special measures of protection in keeping with their physical or moral needs

ARTICLE 19

All peoples shall be equal; they shall enjoy the same respect and shall have the same rights. Nothing shall justify the domination of a people by another.

ARTICLE 20

1. All peoples shall have right to existence. They shall have the unquestionable and inalienable right to self-determination. They shall freely determine their political status and shall pursue their economic and social development according to the policy they have freely chosen.
2. Colonized or oppressed peoples shall have the right to free themselves from the bonds of domination by resorting to any means recognized by the international community.
3. All peoples shall have the right to the assistance of the States Parties to the present Charter in their liberation struggle against foreign domination, be it political, economic or cultural.

ARTICLE 21

1. All peoples shall freely dispose of their wealth and natural resources. This right shall be exercised in the exclusive interest of the people. In no case shall a people be deprived of it.
2. In case of spoliation the dispossessed people shall have the right to the lawful recovery of its property as well as to an adequate compensation.
3. The free disposal of wealth and natural resources shall be exercised without prejudice to the obligation of promoting international economic cooperation based on mutual respect, equitable exchange and the principles of international law.
4. States parties to the present Charter shall individually and collectively exercise the right to free disposal of their wealth and natural resources with a view to strengthening African unity and solidarity.
5. States Parties to the present Charter shall undertake to eliminate all forms of foreign economic exploitation particularly that practised by international monopolies so as to enable their peoples to fully benefit from the advantages derived from their national resources.

ARTICLE 22

1. All peoples shall have the right to their economic, social and cultural development with due regard to their freedom and identity and in the equal enjoyment of the common heritage of mankind.
2. States shall have the duty, individually or collectively, to ensure the exercise of the right to development.

ARTICLE 23

1. All peoples shall have the right to national and international peace and security. The principles of solidarity and friendly relations implicitly affirmed by the Charter of the United Nations and reaffirmed by that of the Organization of African Unity shall govern relations between States.
2. For the purpose of strengthening peace, solidarity and friendly relations, States parties to the present Charter shall ensure that:
 - (a) any individual enjoying the right of asylum under Article 12 of the present Charter shall not engage in subversive activities against his country of origin or any other State party to the present Charter ;
 - (b) their territories shall not be used as bases for subversive or terrorist activities against the people of any other State party to the present Charter.

ARTICLE 24

All peoples shall have the right to a general satisfactory environment favourable to their development.

ARTICLE 25

States parties to the present Charter shall have the duty to promote and ensure through teaching, education and publication, the respect of the rights and freedoms contained in the present Charter and to see to it that these freedoms and rights as well as corresponding obligations and duties are understood.

ARTICLE 26

States parties to the present Charter shall have the duty to guarantee the independence of the Courts and shall allow the establishment and improvement of appropriate national institutions entrusted with the promotion and protection of the rights and freedoms guaranteed by the present Charter.

CHAPTER II DUTIES

ARTICLE 27

1. Every individual shall have duties towards his family and society, the State and other legally recognised communities and the international community.
2. The rights and freedoms of each individual shall be exercised with due regard to the rights of others, collective security, morality and common interest.

ARTICLE 28

Every individual shall have the duty to respect and consider his fellow beings without discrimination, and to maintain relations aimed at promoting, safeguarding and reinforcing mutual respect and tolerance.

ARTICLE 29

The individual shall also have the duty:

1. To preserve the harmonious development of the family and to work for the cohesion and respect of the family; to respect his parents at all times, to maintain them in case of need ;
2. To serve his national community by placing his physical and intellectual abilities at its service ;
3. Not to compromise the security of the State whose national or resident he is ;
4. To preserve and strengthen social and national solidarity, particularly when the latter is threatened ;

5. To preserve and strengthen the national independence and the territorial integrity of his country and to contribute to its defence in accordance with the law ;
6. To work to the best of his abilities and competence, and to pay taxes imposed by law in the interest of the society ;
7. To preserve and strengthen positive African cultural values in his relations with other members of the society, in the spirit of tolerance, dialogue and consultation and, in general, to contribute to the promotion of the moral well being of society ;
8. To contribute to the best of his abilities, at all times and at all levels, to the promotion and achievement of African unity.

PART II MEASURES OF SAFEGUARD

CHAPTER I ESTABLISHMENT AND ORGANIZATION OF THE AFRICAN COMMISSION ON HUMAN AND PEOPLES' RIGHTS

ARTICLE 30

An African Commission on Human and Peoples' Rights, hereinafter called "the Commission", shall be established within the Organization of African Unity to promote human and peoples' rights and ensure their protection in Africa.

ARTICLE 31

1. The Commission shall consist of eleven members chosen from amongst African personalities of the highest reputation, known for their high morality, integrity, impartiality and competence in matters of human and peoples' rights; particular consideration being given to persons having legal experience.
2. The members of the Commission shall serve in their personal capacity.

ARTICLE 32

The Commission shall not include more than one national of the same State.

ARTICLE 33

The members of the Commission shall be elected by secret ballot by the Assembly of Heads of State and Government, from a list of persons nominated by the States parties to the present Charter.

ARTICLE 34

Each State party to the present Charter may not nominate more than two candidates. The candidates must have the nationality of one of the States parties to the present Charter. When two candidates are nominated by a State, one of them may not be a national of that State.

ARTICLE 35

1. The Secretary General of the Organization of African Unity shall invite States parties to the present Charter at least four months before the elections to nominate candidates.
2. The Secretary General of the Organization of African Unity shall make an alphabetical list of the persons thus nominated and communicate it to the Heads of State and Government at least one month before the elections.

ARTICLE 36

Two members of the Commission shall be elected for a six year period and shall be eligible for re-election. However, the term of office of four of the members elected at the first election shall terminate after two years and the term of office of three others, at the end of four years.

ARTICLE 37

Immediately after the first election, the Chairman of the Assembly of Heads of State and Government of the Organization of African Unity shall draw lots to decide the names of those members referred to in Article 36.

ARTICLE 38

After their election, the members of the Commission shall make a solemn declaration to discharge their duties impartially and faithfully.

ARTICLE 39

1. In case of death or resignation of a member of the Commission, the Chairman of the Commission shall immediately inform the Secretary General of the Organization of African Unity, who shall declare the seat vacant from the date of death or from the date on which the resignation takes effect.
2. If, in the unanimous opinion of other members of the Commission, a member has stopped discharging his duties for any reason other than a temporary absence, the Chairman of the Commission shall inform the Secretary General of the Organization of African Unity, who shall then declare the seat vacant.

3. In each of the cases anticipated above, the Assembly of Heads of State and Government shall replace the member whose seat became vacant for the remaining period of his term unless the period is less than six months.

ARTICLE 40

Every member of the Commission shall be in office until the date his successor assumes office.

ARTICLE 41

The Secretary General of the Organization of African Unity shall appoint the Secretary of the Commission. He shall also provide the staff and services necessary for the effective discharge of the duties of the Commission. The Organization of African Unity shall bear the cost of the staff and services.

ARTICLE 42

1. The Commission shall elect its Chairman and Vice Chairman for a two-year period. They shall be eligible for re-election.
2. The Commission shall lay down its rules of procedure.
3. Seven members shall form the quorum.
4. In case of an equality of votes, the Chairman shall have a casting vote.
5. The Secretary-General may attend the meetings of the Commission. He shall neither participate in deliberations nor shall he be entitled to vote. The Chairman of the Commission may, however, invite him to speak.

ARTICLE 43

In discharging their duties, members of the Commission shall enjoy diplomatic privileges and immunities provided for in the General Convention on the Privileges and Immunities of the Organization of African Unity

ARTICLE 44

Provision shall be made for the emoluments and allowances of the members of the Commission in the Regular Budget of the Organization of African Unity.

CHAPTER II MANDATE OF THE COMMISSION

ARTICLE 45

The functions of the Commission shall be ;

1. To promote Human and Peoples' Rights and in particular :

(a) to collect documents, undertake studies and researches on African problems in the field of human and peoples' rights, organize seminars, symposia and conferences, disseminate information, encourage national and local institutions concerned with human and peoples' rights, and should the case arise, give its views or make recommendations to Governments ;

(b) to formulate and lay down, principles and rules aimed at solving legal problems relating to human and peoples' rights and fundamental freedoms upon which African Governments may base their legislations;

(c) co-operate with other African and international institutions concerned with the promotion and protection of human and peoples' rights.

2. Ensure the protection of human and peoples' rights under conditions laid down by the present Charter.

3. Interpret all the provisions of the present Charter at the request of a State Party, an institution of the Organization of African Unity or an African organization recognized by the Organization of African Unity.

4. Perform any other tasks which may be entrusted to it by the Assembly of Heads of State and Government.

PROCEDURE OF THE COMMISSION

ARTICLE 46

The Commission may resort to any appropriate method of investigation; it may hear from the Secretary-General of the Organization of African Unity or any other person capable of enlightening it.

COMMUNICATION FROM STATES

ARTICLE 47

If a State party to the present Charter has good reasons to believe that another State party to this Charter has violated the provisions of the Charter, it may draw, by written communication, the attention of that State to the matter. This communication shall also be addressed to the Secretary-

General of the Organization of African Unity and to the Chairman of the Commission. Within three months of the receipt of the communication, the State to which the communication is addressed shall give the enquiring State, written explanation or statement elucidating the matter. This should include as much as possible relevant information relating to the laws and rules of procedure applied and applicable and the redress already given or course of action available.

ARTICLE 48

If within three months from the date on which the original communication is received by the State to which it is addressed, the issue is not settled to the satisfaction of the two States involved through bilateral negotiation or by any other peaceful procedure, either State shall have the right to submit the matter to the Commission through the Chairman and shall notify the other States involved,

ARTICLE 49

Notwithstanding the provisions of Article 49, if a State party to the present Charter considers that another State party has violated the provisions of the Charter, it may refer the matter directly to the Commission by addressing a communication to the Chairman, to the Secretary-General of the Organization of African Unity and the State concerned.

ARTICLE 50

The Commission can only deal with a matter submitted to it after making sure that all local remedies, if they exist, have been exhausted, unless it is obvious to the Commission that the procedure of achieving these remedies would be unduly prolonged.

ARTICLE 51

3. The Commission may ask the States concerned to provide it with all relevant information.
4. When the Commission is considering the matter, States concerned may be represented before it and submit written or oral representations.

ARTICLE 52

After having obtained from the States concerned and from other sources all the information it deems necessary and after having tried all appropriate means to reach an amicable solution based on the respect of Human and Peoples' Rights, the Commission shall prepare, within a reasonable period of time from the notification referred to in Article 48, a report stating the facts and its findings. This report shall be sent to the States concerned and communicated to the Assembly of Heads of State and Government.

ARTICLE 53

While transmitting its report, the Commission may make to the Assembly of Heads of State and Government such recommendations as it deems useful.

ARTICLE 54

The Commission shall submit to each Ordinary Session of the Assembly of Heads of State and Government a report on its activities.

OTHER COMMUNICATIONS

ARTICLE 55

3. Before each Session, the Secretary of the Commission shall make a list of the communications other than those of States parties to the present Charter and transmit them to the Members of the Commission, who shall indicate which communications should be considered by the Commission.
4. A communication shall be considered by the Commission if a simple majority of its members so decide.

ARTICLE 56

Communications relating to human and peoples' rights referred to in Article 55 received by the Commission, shall be considered if they:

8. Indicate their authors even if the latter request anonymity;
9. Are compatible with the Charter of the Organization of African Unity or with the present Charter;
10. Are not written in disparaging or insulting language directed against the State concerned and its institutions or to the Organization of African Unity;
11. Are not based exclusively on news disseminated through the mass media;
12. Are sent after exhausting local remedies, if any, unless it is obvious that this procedure is unduly prolonged;
13. Are submitted within a reasonable period from the time local remedies are exhausted or from the date the Commission is seized of the matter; and
14. Do not deal with cases which have been settled by these States involved in accordance with the principles of the Charter of the United Nations, or the Charter of the Organization of African Unity or the provisions of the present Charter.

ARTICLE 57

Prior to any substantive consideration, all communications shall be brought to the knowledge of the State concerned by the Chairman of the Commission.

ARTICLE 58

4. When it appears after deliberations of the Commission that one or more communications apparently relate to special cases which reveal the existence of a series of serious or massive violations of human and peoples' rights, the Commission shall draw the attention of the Assembly of Heads of State and Government to these special cases.
5. The Assembly of Heads of State and Government may then request the Commission to undertake an in-depth study of these cases and make a factual report, accompanied by its finding and recommendations.
6. A case of emergency duly noticed by the Commission shall be submitted by the latter to the Chairman of the Assembly of Heads of State and Government who may request an in-depth study.

ARTICLE 59

4. All measures taken within the provisions of the present Charter shall remain confidential until such a time as the Assembly of Heads of State and Government shall otherwise decide.
5. However, the report shall be published by the Chairman of the Commission upon the decision of the Assembly of Heads of State and Government.
6. The report on the activities of the Commission shall be published by its Chairman after it has been considered by the Assembly of Heads of State and Government.

CHAPTER IV - APPLICABLE PRINCIPLES

ARTICLE 60

The Commission shall draw inspiration from international law on human and peoples' rights, particularly from the provisions of various African instruments on human and peoples' rights, the Charter of the United Nations, the Charter of the Organization of African Unity, the Universal Declaration of Human Rights, other instruments adopted by the United Nations and by African countries in the field of human and peoples' rights as well as from the provisions of various instruments adopted within the Specialised Agencies of the United Nations of which the parties to the present Charter are members,

ARTICLE 61

The Commission shall also take into consideration, as subsidiary measures to determine the principles of law, other general or special international conventions, laying down rules expressly recognized by member states of the Organization of African Unity, African practices consistent with international norms on human and peoples' rights, customs generally accepted as law, general principles of law recognized by African states as well as legal precedents and doctrine.

ARTICLE 62

Each State party shall undertake to submit every two years, from the date the present Charter comes into force, a report on the legislative or other measures taken with a view to giving effects to the rights and freedoms recognized and guaranteed by the present Charter.

ARTICLE 63

4. The present Charter shall be open to signature, ratification or adherence of the member states of the Organization of African Unity.
5. The instruments of ratification or adherence to the present Charter shall be deposited with the Secretary General of the Organization of African Unity.
6. The present Charter shall come into force three months after the reception by the Secretary General of the instruments of ratification or adherence of a simple majority of the Member States of the Organization of African Unity.

PART III - GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 64

3. After the coming into force of the present Charter, members of the Commission shall be elected in accordance with the relevant Articles of the present Charter.
4. The Secretary General of the Organization of African Unity shall convene the first meeting of the Commission at the Headquarters of the Organization within three months of the constitution of the Commission. Thereafter, the Commission shall be convened by its Chairman whenever necessary but at least once a year.

ARTICLE 65

For each of the States that will ratify or adhere to the present Charter after its coming into force, the Charter shall take effect three months after the date of the deposit by that State of its instrument of ratification or adherence.

ARTICLE 66

Special protocols or agreements may, if necessary, supplement the provisions of the present Charter.

ARTICLE 67

The Secretary General of the Organization of African Unity shall inform member states of the Organization of the deposit of each instrument of ratification or adherence.

ARTICLE 68

The present Charter may be amended if a State party makes a written request to that effect to the Secretary General of the Organization of African Unity. The Assembly of Heads of State and Government may only consider the draft amendment after all the States parties have been duly informed of it and the Commission has given its opinion on it at the request of the sponsoring State. The amendment shall be approved by a simple majority of the States parties. It shall come into force for each State which has accented it in accordance with its constitutional procedure three months after the Secretary General has received notice of the acceptance.

Adopted by the eighteenth Assembly of Heads Government June 1981 - Nairobi, Kenya

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Εισαγωγή

«Το εν και το όν πολλαχί λέγεται» αναφέρει ο Ουμπέρτο Έκο στο βιβλίο του με τίτλο “Το όνομα του Ρόδου”. Αυτή η πρόταση αποτελεί τη βάση της μεταφραστικής διαδικασίας, καθώς η μετάφραση ερμηνεύει ουσιαστικά το κείμενο αφετηρίας με παραπάνω από έναν τρόπους. Η μετάφραση ετυμολογικά και μεταφρασσιολογικά έχει μεγάλη ιστορία. Μετάφραση στα ελληνικά, translation στα αγγλικά, traduction στα γαλλικά, traduzione στα ιταλικά, die Übersetzung στα γερμανικά. Ας αναλύσουμε το κάθε λέξημα ξεχωριστά. Η “μετάφραση” έχει δύο συνθετικά, την πρόθεση “μετά”

και τη λέξη “φράση”. Η πρόθεση “μετά” χρησιμοποιούταν στην Αρχαία Ελλάδα για να υποδηλώσει και τα δύο. Η λέξη “φράση” έχει και αυτή τη δική της ιστορία. Προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη “φράσον”, που χρησιμοποιούταν στην Εκκλησία του Δήμου για να δοθεί άδεια στον Αθηναίο πολίτη να μιλήσει και να εκφράσει την άποψή του. Οπότε, μπορούμε να συμπεράνουμε πως η μετάφραση στα ελληνικά ερμηνεύεται ως “λέω κάτι ύστερα και αλλιώς”.

Ο Γεώργιος Κεντρωτής στο βιβλίο του “Θεωρία και Πράξη της Μετάφρασης” καταλήγει στη θεωρία πως “*η μετάφραση είναι σαν το περιστέρι του Καντίου που πετά στο κενό: ότι, δηλαδή, δεν υπάρχει γενικώς μετάφραση ή γενικώς ισχύουσα μεταφραστική μορφή των κειμένων. Τα μεταφράσματα ποικίλλουν αναλόγως των εκάστοτε επιδιωκόμενων σκοπών, ο κάθε δε σκοπός χωριστά αποτελεί και μια μεταβλητή, η οποία λαμβάνει τις τιμές που της δίνει κάθε φορά αυτός που την προσλαμβάνει*” (Κεντρωτής, 1996:74).

Στην παρούσα εργασία μελετάται η μετάφραση της σύμβασης “African Charter on Human and People’s Rights” από την αγγλική προς την ελληνική γλώσσα, καθώς και τα προβλήματα που προέκυψαν κατά τη μεταφραστική διαδικασία στη γλώσσα αφίξεως. Αρχικά, θα μελετήσουμε τον σκοπό για τον οποίο γίνεται η μεταφραστική διαδικασία, στη συνέχεια θα μελετήσουμε τα μεταφραστικά προβλήματα που προέκυψαν, κατατάσσοντάς τα σε κατηγορίες και τέλος θα παραθέσουμε επιπλέον πληροφορίες σχετικά με τη σύμβαση.

Σκοπός της μεταφραστικής διαδικασίας

Το λέξημα “σκοπός” (Skopos) εισήχθη στη θεωρία της μετάφρασης κατά τη δεκαετία του 1970, από τον Χανς Ζ. Βερμέρ (Hans J.Vermeer), ως τεχνικός όρος που υποδηλώνει τους στόχους της μετάφρασης και της πράξης του μεταφράζειν. Το κυριότερο έργο για τη θεωρία του Σκοπού (Skopostheorie) είναι το “*Grundlegung einer allgemeinen Translationstheorie*” (Βασικές Αρχές για μια Γενική Θεωρία της Μετάφρασης), ένα βιβλίο το οποίο ο Βερμέρ έγραψε μαζί με την Καταρίνα Ράις (Reiss και Vermeer, 1984) (Munday, 2004:193). Η θεωρία των Reiss και Vermeer, σύμφωνα με τον Γεώργιο Κεντρωτή, συνίσταται σε τρεις προτάσεις, οι οποίες τίθενται ιεραρχικώς, καθώς η επόμενη προϋποθέτει την αμέσως προηγούμενη:

- i. Η μετάφραση (Translation) είναι συνάρτηση του σκοπού της:

$$\text{Trl.} = f(\text{Sk})$$

- ii. Η μετάφραση είναι προσφορά πληροφοριών σε μία κουλτούρα-στόχος και στη γλώσσα αυτής της κουλτούρας-στόχος σχετικά με μια προσφορά πληροφοριών από μία κουλτούρα-αφετηρία και στη γλώσσα αυτής της κουλτούρας-αφετηρία:

$$\text{Trl.} = \text{IAZ (IAA)}$$

- iii. Η προσφορά πληροφοριών μιας μετάφρασης παρίσταται ως απεικόνιση μιας μεταφοράς μιας εκρέουσας προσφοράς. Η απεικόνιση αυτή δεν είναι άνευ ετέρου αμφιμονοσήμαντη ή αντιστρεπτή. Εντός δε ενός κουλτουραλικά εξειδικευμένου πλαισίου η μετάφραση υπό στενή έννοια είναι μίμηση μεταφοράς μιας εκρέουσας προσφοράς:

$$\text{Trl.} = \text{IAA} \times \text{IAZ}$$

Όπου: Trl. = Translation, f = Funktion και (Sk) = Skopos

Όπου: Trl. = Translation, IAZ = Informationsangebot in einer Zielkultur, (IAA) = Informationsangebot aus einer Ausgangskultur. (Κεντρωτής, 1996:72-73)

Στην προκειμένη περίπτωση, σκοπός της μεταφραστικής διαδικασίας είναι η δημιουργία ενός κειμένου αφίξεως στην ελληνική γλώσσα, το οποίο θα χρησιμεύσει σε έναν ειδικό πάνω στα ανθρώπινα δικαιώματα και στα δικαιώματα των λαών, ο οποίος δεν γνωρίζει ή δεν κατανοεί σε μεγάλο βαθμό την αγγλική νομική γλώσσα, και θέλει να ασχοληθεί με τα δικαιώματα των ανθρώπων και των λαών της Αφρικής. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε στο κείμενο-αφίξεως το επίσημο ύφος του κειμένου-αφετηρίας. Επιπλέον, θα πρέπει να προσέξουμε να μην βγάλουμε ένα κακό αποτέλεσμα, καθώς οι κακές μεταφράσεις μπορεί να οδηγήσουν σε ζημίες πολιτών αλλά και σε ανασφάλεια δικαίου.

Μεταφραστικά Προβλήματα

Κατά την προσπάθεια ανάλυσης των μεταφραστικών προβλημάτων του κειμένου μπορούμε να συμπεράνουμε πως “τα μεταφραστικά προβλήματα είναι αντικειμενικά ή τουλάχιστον δυποκειμενικά. Δεν θα πρέπει να ταυτίζονται με τις μεταφραστικές δυσκολίες, τις υποκειμενικές δηλαδή, δυσκολίες που συναντάει ένας συγκεκριμένος μεταφραστής ή εκπαιδευόμενος κατά τη μεταφραστική διαδικασία λόγω ανεπαρκών γλωσσικών, πολιτισμικών ή μεταφραστικών δεξιοτήτων ή λόγω έλλειψης σωστής τεκμηρίωσης. Τα μεταφραστικά προβλήματα παραμένουν πάντα προβλήματα, ακόμα και όταν ένας μεταφραστής έχει μάθει πώς να τα επιλύει γρήγορα και αποτελεσματικά».

Για παιδαγωγικούς σκοπούς, τα μεταφραστικά προβλήματα διακρίνονται σε πραγματολογικά, πολιτισμικά, γλωσσικά ή ιδιάζοντα προβλήματα του εκάστοτε κειμένου. Τα **πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα** ανακύπτουν από τις διαφορές των περιστάσεων αυτών και μπορούν να εντοπιστούν με τη σύγκριση των εξωκειμενικών παραγόντων (πομπός, δέκτης, μέσο, χρόνος, χώρος, κίνητρο, κειμενική λειτουργία). Για παράδειγμα, σε ορισμένα σημεία έχουμε μακροπερίοδο λόγο. Συγκεκριμένα, σε αυτά τα σημεία ο λόγος ήταν πυκνός συντακτικά, γεγονός που μας δυσκόλεψε στη

κατανόηση του κειμένου και στην απόδοση του. Αυτή η περίοδος είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα σχετικά με το τι είχαμε να αντιμετωπίσουμε στο κείμενο αφετηρίας. *“Convinced that it is henceforth essential to pay a particular attention to the right to development and that civil and political rights cannot be dissociated from economic, social and cultural rights in their conception as well as universality and that the satisfaction of economic, social and cultural rights is a guarantee for the enjoyment of civil and political rights ;”* Αυτό, βέβαια, είναι φυσιολογικό, διότι η αρχή κάθε σύμβασης και νομικού κειμένου αποτελείται από μακροπερίοδο λόγο. Στην προκειμένη περίπτωση, διατηρήσαμε το μακροπερίοδο λόγο, διότι ο μακροπερίοδος και συνάμα πυκνός λόγος συνίσταται στην ελληνική γλώσσα και ειδικότερα σε τέτοιου είδους έγγραφα. Τα **διαπολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα** απορρέουν από τις διαφορές στις νόρμες και τις συμβάσεις που διέπουν τη λεκτική και μη λεκτική συμπεριφορά στους δύο εμπλεκόμενους πολιτισμούς. Στη προκειμένη περίπτωση, μπορούμε να παρατηρήσουμε πως σε ορισμένα σημεία του κειμένου αφετηρίας, χρησιμοποιείται το σύμβολο του ελληνικού ερωτηματικού (;), όπως για παράδειγμα στην παρακάτω πρόταση: *“Considering that the enjoyment of rights and freedoms also implies the performance of duties on the part of everyone ;”*. Ακόμα και αν δεν γνωρίζουμε το πως μπορούμε να αποδώσουμε αυτό το σύμβολο στα ελληνικά, έπειτα από μια μικρή αναζήτηση καταλαβαίνουμε πως είναι το αντίστοιχο σύμβολο της άνω τελείας στα ελληνικά. Επομένως, όπου βλέπουμε το σύμβολο αυτό στο τέλος μιας πρότασης, θα χρησιμοποιούμε την άνω τελεία. Τέλος, **διαγλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα** μπορούν επίσης να προκύψουν από δομικές διαφορές στο λεξιλόγιο, τη σύνταξη και τα υπερτεμαχιακά στοιχεία των δύο γλωσσών. Άλλωστε, δε πρέπει να ξεχνάμε ότι «μια επαρκής μετάφραση είναι μια μετάφραση που πραγματώνει στη γλώσσα αφίξεως τις κειμενικές σχέσεις ενός κειμένου αφετηρίας, χωρίς να διαταράσσει το δικό της γλωσσικό σύστημα» (Even-Zohar 1975: 43) (Nord, 2014:145-150).

Παράλληλα, θα πρέπει να σημειωθεί πως κατά τη μεταφραστική διαδικασία τέτοιου είδους κειμένων, ως επαγγελματίες μεταφραστές, θα πρέπει να αναζητούμε παράλληλα κείμενα, με σκοπό να μελετήσουμε το ύφος και την ορολογία που υπάρχει. Παραδείγματος χάριν, το ύφος του κειμένου-αφετηρίας είναι επίσημο και έτσι θα πρέπει να το διατηρήσουμε, ενώ δε θα πρέπει να προχωρήσουμε στην παράλειψη κάποιας πληροφορίας. Η μετάφραση δε θα πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι κατά λέξη, καθώς υπάρχει κίνδυνος να παρασυρθούμε από το κείμενο και να προβούμε σε λάθη, τα οποία πιθανόν να αλλοιώνουν το νόημα της πρότασης. Χαραριστικό παράδειγμα αποτελεί η φράση *“providing inter alia for the establishment of bodies”*, όπου το *“provided for”* δεν αποδίδεται ως *“παρέχοντας για”*. Γνωρίζουμε πως στα ελληνικά το ρήμα *“παρέχω”* συνοδεύεται πάντα από αντικείμενο. Συνεπώς θα αποδώσουμε τη φράση στα ελληνικά ως *“που κατατείνει στην”*.

Ορολογία και συντομογραφίες

Ορολογία:

Καθώς το κείμενό μας αποτελεί μια σύμβαση, γνωρίζουμε πως θα έχει ένα ειδικό λεξιλόγιο. Πριν προχωρήσουμε, λοιπόν, στη μεταφραστική διαδικασία, θα πρέπει να μελετήσουμε την ορολογία του κειμένου, αναζητώντας παρόμοιου είδους κείμενα. Έπειτα, μπορούμε να συμβουλευτούμε ειδικά λεξικά για να βρούμε την απόδοση των όρων αυτών στη γλώσσα-στόχο, τα ελληνικά σε αυτήν την περίπτωση. Ωστόσο, ένα πρόβλημα το οποίο προκύπτει είναι η επιλογή της κατάλληλης απόδοσης ενός όρου, καθώς ένας όρος μπορεί να έχει πάνω από μία αποδόσεις. Συνεπώς, για να επιλέξουμε την κατάλληλη απόδοση ενός όρου, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, σε ποιους απευθύνεται το κείμενο, το ύφος του, καθώς και θα πρέπει να προβούμε σε αναζήτηση για να βρούμε την απόδοση που χρησιμοποιείται για τον όρο αυτό σε τέτοιου είδους κείμενα. Ας πάρουμε ως παράδειγμα τη λέξη “guaranteed”. Γνωρίζουμε πως το ρήμα *guarantee* αποδίδεται στα ελληνικά ως εξασφαλίζω, διασφαλίζω, εγγυώμαι. Ωστόσο, έπειτα από μια αναζήτηση που κάναμε σε παρόμοια κείμενα στα ελληνικά, καταλήξαμε στο ότι θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το “διασφαλίζω”. Επομένως, θα αποδώσουμε την πρόταση “*The right to property shall be guaranteed.*” ως “*Διασφαλίζεται το δικαίωμα ιδιοκτησίας.*”.

Συντομογραφίες:

Οι συντομογραφίες είναι μορφές που απαρτίζονται από τα αρχικά γράμματα των λέξεων, περιλαμβάνουν τα αρχικά γράμματα κάθε συντάγματος και κάθε αρχικό γράμμα προφέρεται ξεχωριστά (πρβλ. Bauer 1989:177). Στην ειδική ορολογία, οι περισσότεροι όροι ανήκουν στην κατηγορία των συντομογραφιών (abbreviations) όπου διατηρούνται μόνο τα αρχικά γράμματα κάθε λέξης (Cruz-Piñol 1999:2) (Κελάνδριας, 2007:98). Στο συγκεκριμένο κείμενο συναντήσαμε μόνο τη συντομογραφία “ΟΑΥ”. Πρόκειται για τη συντομογραφία του Organization of African Unity ή Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, στα ελληνικά. Στην περίπτωση αυτή, θα μπορούσα βάσει της θεωρίας στο βιβλίο του Κελάνδρια “Η Μετάφραση των Οικονομικών κειμένων”, να προβώ σε άμεσο δάνειο και να δημιουργήσω μια δική μου συντομογραφία, για παράδειγμα “ΟΑΕ”. Ωστόσο, επειδή η συντομογραφία δεν χρησιμοποιείται αλλού στο κείμενο και έπειτα από αναζήτηση, όπου βρήκα πως δε χρησιμοποιείται ιδιαίτερα αυτή η συντομογραφία στα ελληνικά, επέλεξα να μην την αποδώσω στα ελληνικά και να την παραλείψω.

Σχετικά με το κείμενο-αφετηρίας

Ο “Αφρικανικός Χάρτης Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών”, αποτελεί το καταστατικό του Οργανισμού Αφρικανικής Ένωσης. Καταρτίστηκε από τον Ιούνιο του 1980 έως τον Ιανουάριο του 1981 στην πρωτεύουσα της Γκάμπια, Μπανζούλ, εγκρίθηκε ομόφωνα στην πρωτεύουσα της Κένυας, το Ναϊρόμπι στις 27 Ιουνίου 1981 κατά τη σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, από τους Αρχηγούς των κρατών-μελών και τέθηκε σε ισχύ στις 21 Οκτωβρίου 1986. Σύμφωνα με τους Παναγιώτη Ναβροζίδη και Εμμανουέλα Δούση: “Ο Β παγκόσμιος πόλεμος, άφησε το στίγμα του στις περισσότερες, αν όχι όλες, χώρες του κόσμου, μαζί και στις χώρες της Αφρικανικής Ηπείρου. Στα χρόνια που ακολούθησαν τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο οι καθεστωτικές δομές που είχαν αναπτυχθεί και εκφράζονταν μέσα από μορφές εξάρτησης και ελέγχου των αφρικανικών χωρών, άρχισαν να κλονίζονται. Η δεκαετία του 1960 στάθηκε καθοριστική αφού, με την ανάληψη του ελέγχου εξουσίας από τις ντόπιες ελίτ, άρχισε να διαφαίνεται ένα αισιόδοξο αφρικανικό όραμα για ριζοσπαστικές και βαθιές μεταβολές.

Οι συνθήκες ήταν πλέον ώριμες ώστε να ικανοποιηθεί το αίτημα της αποαποικιοποίησης. Η εμπειρία του πολέμου είχε τραυματίσει κοινωνικά και ηθικά την παγκόσμια κοινότητα και οι φωνές των λαών για ειρηνικές λύσεις πολλαπλασιάζονταν, ασκώντας παράλληλα έντονη πολιτική πίεση. Το κλίμα αυτό αποτυπώθηκε και στον Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (1945), ο οποίος αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη γενική αρχή του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση των λαών. Η αφρικανική ήπειρος είχε εισέλθει σε μια τροχιά πολιτικής και κοινωνικής αναδόμησης: μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1960, η ανεξαρτητοποίηση των παλαιών αποικιών θα οδηγήσει στην εμφάνιση ενός μεγάλου αριθμού νέων κρατών, τα οποία θα επηρεάσουν σε σημαντικό βαθμό τη διαμόρφωση της διεθνούς πολιτικής σκηνής. Η είσοδός τους στον ΟΗΕ άλλαξε τη σύνθεση της Γενικής Συνέλευσης, στην οποία πλειοψηφούσαν πλέον τα νέα κράτη. Η πολιτική και διοικητική ανεξαρτησία των αφρικανικών χωρών που επετεύχθη είτε μέσα από βίαιους αγώνες είτε μέσα από διαπραγματεύσεις με τις αποικιακές δυνάμεις, υποσχόταν μια αυτόνομη πορεία στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Ο δρόμος για την κατοχύρωση των κεκτημένων περνούσε μέσα από διαφορετικές στρατηγικές επιλογές, οι οποίες εκφράστηκαν με τη δημιουργία του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας που θα ήταν και ο κυριότερος ενσαρκωτής της ιδέας του panafricanism), δηλαδή ενός αισθήματος ενότητας και αλληλεγγύης που διατρέχει ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο στη βάση μιας αυθεντικής κουλτούρας. Η ιδρυτική πράξη, με την οποία δημιουργήθηκε αυτός ο περιφερειακός διακυβερνητικός θεσμός, υιοθετήθηκε στην Αντίς Αμπέμπα (Αιθιοπία) στις 25 Μαΐου 1963. Αρχικά, τριάντα δύο αφρικανικές χώρες συνυπέγραψαν το καταστατικό του Οργανισμού. Στη συνέχεια, προσχώρησαν είκοσι ένα ακόμη κράτη, με τελευταίο αυτό της Νότιας Αφρικής, το 1994, που αποτέλεσε το πεντηκοστό τρίτο μέλος του.

Οι στόχοι του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας ακολουθούσαν τα αιτήματα της εποχής και ενσάρκωσαν το όραμα της αφρικανικής χειραφέτησης. Η προάσπιση της εθνικής κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας, της ανεξαρτησίας και η εξάλειψη κάθε μορφής αποικιακού ελέγχου αποτελούσαν κεντρικούς στόχους της περιφερειακής οργάνωσης. Ο συντονισμός και η εντατικοποίηση της συνεργασίας για τη βελτίωση των όρων διαβίωσης των αφρικανικών λαών τους συμπλήρωναν. Πιο προωθημένοι στόχοι ήταν η εναρμόνιση της γενικής πολιτικής των κρατών-μελών σε ζητήματα όπως η οικονομική ολοκλήρωση, οι μεταφορές και οι επικοινωνίες.”

Ο “Αφρικανικός Χάρτης Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών”, λοιπόν, είναι ένα σύνολο κανόνων, που ονομάζονται Άρθρα και διασφαλίζουν ορισμένα ατομικά δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίες. Παράλληλα, διασφαλίζουν και ορισμένα δικαιώματα των λαών της Αφρικής, ενώ προωθούν και προστατεύουν τις αφρικανικές αξίες και παραδόσεις. Για την επέκταση συγκεκριμένων δικαιωμάτων διασφαλισμένων από τον Αφρικανικό Χάρτη Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών, εγκρίθηκαν επιπλέον πρωτόκολλα και συμβάσεις. Μεταξύ αυτών είναι:

- Το Πρωτόκολλο του Αφρικανικού Χάρτη Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών για τα Δικαιώματα των Γυναικών στην Αφρική (γνωστό και ως Πρωτόκολλο του Μαπούτο), το οποίο τέθηκε σε ισχύ το Νοέμβριο του 2005.
- Η Σύμβαση της Αφρικανικής Ενότητας για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, που εγκρίθηκε την 1η Ιουλίου 2003 και τέθηκε σε ισχύ στις 5 Αυγούστου 2006.
- Ο Αφρικανικός Χάρτης για τα Δικαιώματα και την Ευημερία του Παιδιού, που εγκρίθηκε από τον Οργανισμό Αφρικανικής Ενότητας την 1η Ιουλίου 1990 και τέθηκε σε ισχύ στις 29 Νοεμβρίου 1999.

Η Αφρικανική Επιτροπή έχει προβεί στην έγκριση διάφορων κατευθυντήριων γραμμών και διακηρύξεων για την επέκταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών βάσει του Αφρικανικού Χάρτη. Σε αυτές περιλαμβάνονται:

- Οι Αρχές και Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά το Δικαίωμα σε Δίκαιη Δίκη και Δικαστική Συνδρομή στην Αφρική, που εγκρίθηκε το 2003.
- Η Διακήρυξη των Αρχών για την Ελευθερία της Έκφρασης στην Αφρική, που εγκρίθηκε το 2002.
- Οι Κατευθυντήριες γραμμές και τα Μέτρα για την Πρόληψη και την Απαγόρευση των Βασανιστηρίων και άλλου είδους Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας στην Αφρική (Κατευθυντήριες γραμμές του Robben Island), που εγκρίθηκαν από την Αφρικανική Επιτροπή Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών το 2002.

Συμπερασματικά, η έγκριση του Αφρικανικού Χάρτη Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Λαών από τα κράτη-μέλη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας, έφερε επιτέλους στους ανθρώπους και τους λαούς της Αφρικανικής ηπείρου, ένα αίσθημα σιγουριάς για την ασφάλεια των δικαιωμάτων τους. Ωστόσο, αυτό θα πρέπει να είναι μόνο η αρχή, καθώς θα πρέπει να διασφαλιστεί η τήρηση των κανόνων αυτών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Δούση Ε. Ναβροζίδης Π. (2004). Η ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ: ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟ Ή ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟ ΠΕΙΡΑΜΑ;
- Κεντρωτής Γ. (1996). Θεωρία και πράξη της μετάφρασης, εκδ. Διάυλος, Αθήνα,σελ. 72-74
- Κελάνδριας Π. (2007). Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων: Μια λειτουργική προσέγγιση, εκδ. Διάυλος, Αθήνα, σελ. 98
- Κριμπάς Π. Βαλεοντής Κ. (2014). Νομική Γλώσσα Νομική Ορολογία: Θεωρία και Πράξη, εκδ. Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας, Αθήνα, Κεφάλαιο 8
- AFRICAN CHARTER ON HUMAN AND PEOPLES' RIGHTS. (2014, October 2). Ανακτήθηκε από: <https://www.ihrda.org/2012/10/african-charter-on-human-and-peoples-rights-2/>
- African Charter on the Rights and Welfare of the Child. (2019, September 16). Ανακτήθηκε από: <https://au.int/en/treaties/african-charter-rights-and-welfare-child>

- Evans M. D. (2013). Blackstone's International Law Documents 11th Edition, εκδ. Oxford, σελ. 200-210
- Munday J. (2004). Μεταφραστικές σπουδές: Θεωρίες και εφαρμογές, εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα, σελ. 193
- Nord C. (2014). Η Μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα: Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις, εκδ. Διάλογος, Αθήνα, σελ 145-150